

VIER GEBEDSDIENSTEN

Vanuit de verwondering
om de schepping

Zeeuws Sociaal-Ethisch Beraad

Bijlage bij brochure
KERKEN WERKEN MEE
AAN DE ENERGIE VAN DE TOEKOMST

VIER GEBEDSDIENSTEN

In het kader van de bezinning op het gebruik van natuurlijke hulpbronnen en energie biedt het Sociaal-Ethisch Beraad vier gebedsdiensten aan om het gesprek in de parochie of gemeente te ondersteunen.

De opbouw van de gebedsdiensten is vergelijkbaar (zie de eerste opgenomen viering).

De psalmgebeden worden afwisselend gebeden door voorganger en gemeente, of door twee groepen kerkgangers (linkerzijde en rechterzijde, mannen en vrouwen).

Voor het gebed om ontferming wordt verwezen naar een litaniegebed in Gezangen voor Liturgie.

Elke viering heeft een extra tekst die als alternatieve lezing of als overweging kan dienen. Voor de overweging kunt u kiezen voor stilte, voor de alternatieve tekst of een meditatieve tekst van de voorganger, of het uitspreken van enkele gedachten door de deelnemers aan de viering (zonder dat er een gesprek of discussie ontstaat).

Bij de voorbede kunnen de aanwezigen hun eigen intenties verwoorden. In trefwoorden zijn bij de voorbede mogelijke thema's aangegeven voor de intenties.

De gebedsdiensten vertrekken vanuit de verwondering om de schepping. De onderscheiden thema's zijn:

- I. Gebed omwille van de Schepping*
- II. Verbond*
- III. Op Gods berg*
- IV. Luisteren naar het hart*

I. GEBED OMWILLE VAN DE SCHEPPING

Begroeting

Psalmgebed (psalm 8)

- a Heer, onze Heer,
hoe machtig is uw naam, allerwegen op aarde.
- b Heer, onze Heer,
hoe machtig is uw naam, allerwegen op aarde.
- a Gij die uw majesteit toont aan de hemel,
Gij opent de mond van weerloze kinderen,
- b en dan klinkt een lied dat uw vijand beschaamt,
en brengt Gij uw tegenstanders tot zwijgen.
- a Als ik kijk naar de hemel, het werk van uw vingers,
de maan en de sterren die Gij hebt bevestigd,
- b wat is dan de mens dat Gij aan hem denkt,
de zoon van Adam, dat hij U ter harte gaat.
- a Toch hebt Gij hem bijna een God gemaakt,
en hem met glorie en luister gekroond.
- b Gij doet hem het werk van uw handen beheren,
en alles hebt Gij aan zijn voeten neergelegd.
- a schapen en runderen, alles en alles,
en ook de dieren in het vrije veld
- b de vogels van de hemel, de vissen van de zee,
al wat er wandelt op de paden van het water.
- a Heer, onze Heer,
hoe machtig is uw naam, allerwegen op aarde.
- a+b Zoals het was in het begin en nu en altijd,
en in de eeuwen der eeuwen, Amen.

Inleiding in de viering

Gebed om ontferming

(bijvoorbeeld litaniegebed Gezangen Voor Liturgie 216)

Openingsgebed

Goede God, U die ons tot leven riep,
U brengt ons hier bijeen.
Maak ons open voor uw Woord, God,
doe ons beseffen dat alle leven voortkomt uit U.
Help ons behoedzaam uw schepping beheren,
en doe ons U herkennen in al wat is en in ieder die wij ontmoeten.
Laat ons zo bouwen aan uw rijk van vrede,
deze dag en alle dagen, tot in de eeuwen der eeuwen.
Amen.

Lezing (Genesis 2,4b-8a.15.18-25)

In de tijd dat God, de Heer, aarde en hemel maakte, groeide er op de aarde nog geen enkele struik en was er geen enkele plant opgeschoten, want God, de Heer, had het nog niet laten regenen op de aarde, en er waren geen mensen om het land te bewerken; wel was er water dat uit de aarde opwelde en de aardbodem overal bevloede. Toen maakte God, de Heer, de mens. Hij vormde hem uit stof, uit aarde, en blies hem levensadem in de neus. Zo werd de mens een levend wezen. God, de Heer, legde in het oosten, in Eden, een tuin aan en daarin plaatste hij de mens die hij had gemaakt. God, de Heer, bracht de mens dus in de tuin van Eden, om die te bewerken en erover te waken. God, de Heer, dacht: Het is niet goed dat de mens alleen is, ik zal een helper voor hem maken die bij hem past. Toen vormde hij uit aarde alle in het wild levende dieren en alle vogels, en hij bracht die bij de mens om te zien welke namen de mens ze zou geven: zoals hij elk levend wezen zou noemen, zo zou het heten. De mens gaf namen aan al het vee, aan alle vogels en alle wilde dieren, maar hij vond geen helper die bij hem paste. Toen liet God, de Heer, de mens in een diepe slaap vallen, en terwijl de mens sliep nam hij een van zijn ribben weg; hij vulde die plaats weer met vlees. Uit de rib die hij bij de mens had weggenomen, bouwde God, de Heer een vrouw en hij bracht haar bij de mens. Toen riep de mens uit: 'Eindelijk een gelijk aan mij, mijn eigen gebeente, mijn eigen vlees, een die zal heten: vrouw, een uit een man gebouwd.'

Zo komt het dat een man zich losmaakt van zijn vader en moeder en zich hecht aan zijn vrouw, met wie hij één van lichaam wordt. Beiden waren ze naakt, de mens en zijn vrouw, maar ze schaamden zich niet voor elkaar.

Psalmgebed (psalm 23)

- a Mijn herder is de Heer,
nooit zal het mij aan iets ontbreken.
- b Hij brengt mij naar grazige weiden,
daar mag ik rusten aan de waterkant.
- a Zo kom ik verkwikt weer tot leven
om verder te reizen aan zijn hand.
- b Al moet ik door duistere dalen,
ik ben niet bang meer in het vreemde land.
- a Onder zijn hoede voel ik mij veilig:
Hij is steeds bij mij, ik ben in zijn hand.
- b Hij nodigt mij uit aan zijn tafel,
en allen die tegen mij zijn gekant,
- a moeten het aanzien dat Hij mij wil zalven,
dat Hij mijn beker vult tot de rand.
- b Overal komen geluk en genade
mij tegemoet van alle kant.
- a En altijd keer ik terug naar mijn Herder,
tot in lengte van dagen blijf ik in zijn hand.
- b Eer aan de Vader en de Zoon
en aan de heilige Geest.
- a+b Zoals het was in het begin en nu en altijd,
en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Lezing Mattheus 4,1-11

In die tijd werd Jezus door de Geest meegevoerd naar de woestijn om door de duivel op de proef gesteld te worden. Nadat Hij veertig dagen en veertig nachten had gevast, had Hij grote honger. Nu kwam de beproever naar Hem toe en zei: 'Als u de Zoon van God bent, beveel dan die stenen in broden te veranderen.' Maar Jezus gaf hem ten antwoord: 'Er staat geschreven: "De mens leeft niet van brood alleen, maar van ieder woord dat klinkt uit de mond van God."' Vervolgens nam de duivel Hem mee naar de heilige stad en zette Hem op het hoogste punt van de tempel. Hij zei tegen Hem: 'Als U de Zoon van God bent, spring dan naar beneden. Want er staat geschreven: "Zijn engelen zal Hij opdracht geven om U op hun handen te dragen, zodat U uw voet niet zult stoten aan een steen."' Jezus antwoordde: 'Er staat ook geschreven: "Stel de Heer, uw God, niet op de

proef.' De duivel nam Hem opnieuw mee, nu naar een zeer hoge berg. Hij toonde Hem alle koninkrijken van de wereld in al hun pracht en zei: 'Dit alles zal ik U geven als U voor mij neervalt en mij aanbidt.' Daarop zei Jezus tegen hem: 'Ga weg, Satan! Want er staat geschreven: "Aanbid de Heer, uw God, vereer alleen Hem."' Daarna liet de duivel Hem met rust, en meteen kwamen er engelen om voor Hem te zorgen.

(stille) Overweging

Voorbede

- dat we leven uit verwondering om de schepping;
- dat we God herkennen en eren in de natuur en in elkaar;
- dat we behoedzaam omgaan met de aarde;
- dat we weerstand bieden tegen bekoringen van macht en pracht en praal;

Onze Vader

Psalmgebed (naar psalm 67)

- a Wees ons genadig, koester ons,
laat ons toch leven onder uw zegen,
- b geef ons uw licht, dat wij herleven,
dat wij goed weten dat U komt.
- a Wees onze zegen, wees ons nabij,
in uw handen leven wij.
- b Doe dalen vrede, roep uit uw recht,
doe toch verstommen oorlogskreten,
- a dat in ons hart wij mogen weten
dat U het bent, dat U het zegt.
- b Wees onze zegen, wees ons nabij,

II. VERBOND

Begroeting

Psalmgebed (psalm 98)

- a Verheerlijkt de Heer alle landen,
weest blij, verheugt u en juicht.
- b Zingt voor de Heer een nieuw gezang,
omdat Hij wonderen deed.
- a Zijn hand deed zich krachtig gelden,
de macht van zijn heilige arm.
- b Zijn weldaden deed Hij ons kennen,
de volkeren zijn gerechtigheid.
- a Opnieuw bleek zijn goedheid en trouw
ten gunste van Israëls huis.
- b Geheel de aarde aanschouwde
wat onze God voor ons deed.
- a Verheerlijkt de Heer alle landen,
weest blij, verheugt u en zingt.
- b Zingt voor de Heer bij de citer,
met citer en psalterspel.
- a Laat schallen trompet en bazuin,
en danst voor de Heer, uw Koning.
- b De zee stemt in met haar gedierte,
de aarde met al wat daar leeft.
- a De beken klateren bijval,
de bergen jubelen mee.
- b Zij groeten de Heer die nabijkomt,
die nadert als Koning der aarde.
- a Rechtvaardig bestuurt Hij de wereld,
de volken met billijkheid.
- b Eer aan de Vader en de Zoon
en aan de heilige Geest.
- a+b Zoals het was in het begin en nu en altijd,
en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Gebed om ontferming (eventueel Gezangen Voor Liturgie 215)

Openingsgebed

Lezing (Genesis 9,8-16)

Toen zei God tegen Noach en zijn zonen: 'Hierbij sluit Ik een verbond met jullie en met je nakomelingen, en met alle levende wezens die bij jullie zijn: vogels, vee en wilde dieren, met alles wat uit de ark is gekomen, alle dieren op aarde. Deze belofte doe Ik jullie: nooit weer zal alles wat leeft door het water van een vloed worden uitgeroeid, nooit weer zal er een zondvloed komen om de aarde te vernietigen. En dit,' zei God, 'zal voor alle komende generaties het teken zijn van het verbond tussen Mij en jullie en alle levende wezens bij jullie: Ik plaats mijn boog in de wolken; die zal het teken zijn van het verbond tussen Mij en de aarde. Wanneer Ik wolken samendrijf boven de aarde en in die wolken de boog zichtbaar wordt, zal Ik denken aan mijn verbond met jullie en met al wat leeft, en nooit weer zal het water aanzwellen tot een vloed die alles en iedereen vernietigt. Als Ik de boog in de wolken zie verschijnen, zal Ik denken aan het eeuwigdurende verbond tussen God en al wat op aarde leeft.

Psalmgebed (psalm 46)

- a Indien God voor ons is, wie zal dan tegen ons zijn?
- b God is onze toevlucht en onze kracht;
een machtige hulp in de nood.
- a Daarom vrezen wij niet, al beeft de aarde,
al schudden de bergen, al woedt de zee;
- b ook al wankelen rotsen in de storm
en slaan de golven hoog tegen de kust.
- a De Heer der heerscharen staat aan onze kant;
de God van Jacob is onze kracht.
- b Zijn stad wordt niet bedreigd door woedend water;
zijn heilige woonstee loopt geen gevaar.
- a Sterk zijn de muren, onneembaar de poorten.
Hij ontzet de stad wanneer de dageraad gloort.
- b Volken komen in opstand, tronen wankelen;
zijn stem klinkt en het rumoer verstomt.
- a De Heer der heerscharen staat aan onze kant;

- de God van Jacob is onze kracht.
- b Indien God voor ons is, wie zal dan tegen ons zijn?
- a Komt en ziet wat de Heer heeft gedaan:
zijn wondere werken hier op aarde.
- b Hij bant de oorlog uit deze wereld;
breekt pijl en boog, laat strijdwagens verbranden.
- a Hij zegt: Ik ben een God van vrede,
hoog verheven boven de aarde.
- b De Heer der heerscharen staat aan onze kant;
De God van Jacob is onze kracht.
- a Indien God voor ons is, wie zal dan tegen ons zijn?
- a+b Eer aan de Vader en de Zoon,
en aan de heilige Geest.

Lezing (Marcus 4,35-41)

Aan het eind van die dag, toen het avond was geworden, zei Jezus tegen zijn leerlingen: 'Laten we het meer oversteken.' Ze stuurden de menigte weg en namen Hem mee in de boot waarin Hij al zat, en voeren samen met de andere boten het meer op. Er stak een hevige storm op en de golven beukten tegen de boot, zodat die vol water kwam te staan. Maar Hij lag achter in de boot op een kussen te slapen. Ze maakten Hem wakker en zeiden: 'Meester, kan het u niet schelen dat we vergaan?' Toen hij wakker geworden was, sprak hij de wind bestraffend toe en zei tegen het meer: 'Zwijg! Wees stil!' De wind ging liggen en het meer kwam helemaal tot rust. Hij zei tegen hen: 'Waarom hebben jullie zo weinig moed? Geloven jullie nog steeds niet?' Ze werden bevangen door grote schrik en zeiden tegen elkaar: 'Wie is Hij toch, dat zelfs de wind en het meer hem gehoorzamen?'

(stille) Overweging

Voorbede

Onze Vader

Psalmgebed (naar psalm 113)

- a Zoals de zon komt met haar stralen
hoog boven zeeën, boven land,
- b zo ziet God mensen, ziet ze gaan,
en koestert hun namen in zijn hand.
- a Gezegend de God die ons aanziet en roept
tot opstaan en leven met nieuwe moed.
- b Op tilt Hij mensen die neergebogen,
arm zonder toekomst moeten gaan.
- a Hij roept dat zij zich rechten mogen,
Hij weet en kent ze bij hun naam.
- b Gezegend de God die ons aanziet en roept
tot opstaan en leven met nieuwe moed.
- a Mensen onvruchtbaar doet Hij lachen.
Hij opent toekomst, nieuw verhaal.
- b In alle twijfel, donkere nachten
roept Hij ons leven uit het dal.
- a+b Gezegend de God die ons aanziet en roept
tot opstaan en leven met nieuwe moed.

Zegenwens

Tekst ter overweging (Zonnelied van Franciscus):

Geloofd zij gij, mijn Eeuwige, met al uw schepselen,
vooral heer broeder Zon
die de dag is en door wie u ons verlicht;
En hij is mooi en stralend, groots en doordringend
van u, allerhoogste, is hij het levende teken.

Geloofd bent u, mijn Eeuwige, door zuster maan en de sterren
aan de hemel hebt u ze gezet, schitterend, kostbaar en mooi.

Geloofd bent u, mijn Eeuwige, door broeder wind
en door de lucht en de wolken
door het helder weer en ieder jaargetijde
waardoor u uw schepselen in leven houdt.

Geloofd bent u, mijn Eeuwige, door zuster water,
die zo nuttig is, nederig en kuis.

Geloofd bent u, mijn Eeuwige, door broeder vuur,
door wie u de nacht voor ons helder maakt.
En hij is mooi en vrolijk en onbedwingbaar en sterk.

Geloofd bent u, mijn Eeuwige, door zuster aarde, onze moeder, die ons
in leven houdt
en allerlei geurige gewassen en kleurige bloemen en kruiden
voortbrengt.

Loof en zegen mijn Eeuwige
en dank en dien de Eeuwige met grote nederigheid.

Geloofd bent u, mijn Eeuwige,
door ieder die vergiffenis schenkt door uw liefde
en die ziekte en verdrukking en pijn verdragen.
Gelukkig zij die dat dragen in vrede,
want door u, Allerhoogste, zullen zij gekroond worden

Geloofd bent u, mijn Eeuwige,
door onze zuster de dood van het lichaam
waaraan geen levend mens kan ontsnappen.
Wee hen die sterven in zonde.
Gelukkig wie de dood aantreft binnen uw allerheiligste wil,
want de tweede dood zal hen geen kwaad doen.
Loof en zegen mijn Eeuwige,
en dank hem met grote nederigheid

III. OP GODS BERG

Begroeting

Psalmgebed (psalm 84)

- a Gelukkig is de mens die zijn vertrouwen in U stelt,
o Heer van alle machten.
- b Hoe vredig is het waar Gij woont,
Heer God van alle machten.
- a Verlangen zal ik met hart en ziel
naar het huis waar Gij mij wacht.
- a Gelukkig de mens die woont bij U,
hij zal U loven zijn leven lang.
- a Trekken wij door een dorre woestijn,
Gij maakt het tot een vallei vol bronnen.
- b De lenteregen zegent het land,
zo trekken wij voort naar uw heilige stad.
- a Heer van de machten hoor mijn gebed;
God van Jacob, luister naar mij.
- b Bescherm ons, uw volk, dat Gij hebt geroepen,
zegen ons die hier voor U staan.
- a Gelukkig is de mens die zijn vertrouwen in U stelt,
o Heer van alle machten.
- b Beter één dag in uw nabijheid,
dan duizend dagen in de woestijn.
- a Beter te toeven op uw drempel,
dan mijn leven te slijten, ver van U af.
- b Gij zijt mijn schild, Gij zijt mijn betrouwen,
Gij brengt mij tot aanzien, Gij maakt mij bemind.
- a Ik zal genade vinden in uw ogen,
als ik recht op kan staan zonder bedrog.
- b Gelukkig is de mens die zijn vertrouwen in U stelt,
o Heer van alle machten.
- a Eer aan de Vader en de Zoon en aan de heilige Geest.

Gebed om ontferming (bijvoorbeeld Gezangen Voor Liturgie 212)

Openingsgebed

Lezing (1 Koningen 19, 4-9a.11-13a)

In die tijd trok Elia één dagreis ver de woestijn in. Daar ging hij onder een bremstruik zitten, verlangend naar de dood, en zei: 'Het is genoeg geweest, Heer. Neem mijn leven, want ik ben niet beter dan mijn voorouders.' Hij viel onder de bremstruik in slaap, maar er kwam een engel, die hem aanraakte en zei: 'Word wakker en eet wat.' Elia keek op en ontdekte naast zijn hoofd een brood, in gloeiende kooltjes gebakken, en een kruik water. Nadat hij had gegeten en gedronken ging hij weer onder de struik liggen. Maar de engel van de Heer kwam terug, raakte hem opnieuw aan en zei: 'Sta op en eet wat, anders is de reis te zwaar voor je.' Elia stond op, en toen hij had gegeten en gedronken liep hij, gesterkt door dit voedsel, veertig dagen en veertig nachten door de woestijn, tot hij bij de Horeb kwam, de berg van God. Daar ging hij een grot binnen om er de nacht door te brengen. Toen richtte de Heer zich tot hem met de woorden: 'Elia, wat doe je hier? Kom naar buiten, 'en treed hier op de berg voor mij aan.' En daar kwam de Heer voorbij. Er ging een grote, krachtige windvlaag voor de Heer uit, die de bergen spleet en de rotsen aan stukken sloeg, maar de Heer bevond zich niet in die windvlaag. Na de windvlaag kwam er een aardbeving, maar de Heer bevond zich niet in die aardbeving. Na de aardbeving was er vuur, maar de Heer bevond zich niet in dat vuur. Na het vuur klonk het gefluister van een zachte bries. Toen Elia dat hoorde, sloeg hij zijn mantel voor zijn gezicht. Hij kwam naar buiten en ging in de opening van de grot staan, en daar klonk een stem die tot hem sprak: 'Elia, wat doe je hier?'

Psalmgebed (psalm 72)

- a Voor kleine mensen is Hij bereikbaar,
Hij geeft hoop aan rechtelozen.
- b Hun bloed is kostbaar in zijn ogen,
Hij koopt hen vrij uit het slavenhuis.
- a Hij zal opkomen voor de misdeelden,
Hij zal de machten die ons dwingen
breken en binden, Hij zal leven,
onvergankelijk, als de zon.
- b Zoals de dauw die de aarde drenkt,
zo zal Hij komen en in die dagen

zullen trouw en gerechtigheid bloeien,
zal er vrede in overvloed zijn.

- a Dan dragen de bergen schoven van vrede
en de heuvels een oogst van gerechtigheid,
een vloed van koren, golvende velden,
een stad rijst op uit een zee van groen.
- b Zijn naam is tot in eeuwigheid,
zolang de zon staat aan de hemel.
Zijn naam gaat rond over de aarde,
een woord van vrede, van mens tot mens.
- a Voor kleine mensen is Hij bereikbaar,
Hij geeft hoop aan rechtelozen.
- a+b Hun bloed is kostbaar in zijn ogen,
Hij koopt hen vrij uit het slavenhuis.

Lezing (Mattheus 17,1-8)

In die tijd nam Jezus Petrus, Jakobus en diens broer Johannes met zich mee een hoge berg op, waar ze alleen waren. Voor hun ogen veranderde Hij van gedaante, zijn gezicht straalde als de zon en zijn kleren werden wit als het licht. Plotseling verschenen aan hen Mozes en Elia, die met Jezus in gesprek waren. Petrus nam het woord en zei tegen Jezus: ‘Heer, het is goed dat wij hier zijn. Als U wilt zal ik hier drie tenten opslaan, een voor U, een voor Mozes en een voor Elia.’ Hij was nog niet uitgesproken, of de schaduw van een stralende wolk gleed over hen heen, en uit de wolk klonk een stem: ‘Dit is mijn geliefde Zoon, in Hem vind ik vreugde. Luister naar Hem!’ Toen de leerlingen dit hoorden, wierpen ze zich neer en verborgen uit angst hun gezicht. Jezus kwam dichterbij, raakte hen aan en zei: ‘Sta op, jullie hoeven niet bang te zijn.’ Ze keken op en zagen niemand meer, Jezus was alleen.

(stille) Overweging

Voorbede

Onze Vader

Psalmgebed (psalm 121)

- a Ik sla mijn ogen op naar de bergen,
zou iemand mij komen helpen?
- b Ja, mijn God komt mij helpen,
de Schepper van hemel en aarde.
- a Hij zal niet toelaten dat je struikelt,
Hij zal niet slapen, Hij waakt over jou.
- b Nee, slapen en sluimeren zal Hij niet,
Hij waakt over heel zijn volk.
- a Onze God houdt de wacht,
als een schaduw over je heen.
- b Overdag zal de zon je niet steken,
en 's nachts doet de maan je geen kwaad.
- a Hij houdt alle kwaad van je af,
Hij neemt je onder zijn hoede.
- b En waar je ook gaat of staat,
God zal je behoeden, voor eeuwig.
- a Eer aan de Vader en de Zoon
en aan de heilige Geest.
- a+b Zoals het was in het begin en nu en altijd,
en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Zegenwens

Tekst ter overweging

Sluit je niet op in eigen klein bestaan,
beschutte plek, ver van de storm vandaan
Waar jij je aan je tuin wijdt, je ziel,
met wie je lief zijn leeft in harmonie.

Je tuin wordt zoveel mooier als je merkt
dat anderen genieten van die plek
wiedt ook de wereldtuin van giftig kruid,
van oorlog en gebrek, maak haar tot thuis.

Zoek je je ziel, ga tastend dan de weg,

die je alleen niet goed ten einde brengt,
ontvankelijk voor nood, gebrek en pijn
van anderen zal die te vinden zijn.

Zoek je met wie je lief zijn vrede en rust
voor kinderen een jeugd vol levenslust,
ga dan de wereld in, stil het verdriet
van die verloren zijn in hun verlies.

Sluit je niet op in eigen klein bestaan,
je vindt ook trouw en warmte buitenshuis,
al sta je naakt in levensrazernij,
dans in de storm en ga het leven aan.

(Kathy Galloway, vert. door Marijke de Bruijne, Iona Gezangen)

IV. LUISTEREN NAAR HET HART

Begroeting

Psalmgebed (psalm 103)

- a Barmhartige Heer, genadige God.
a+b Barmhartige Heer, genadige God
a Ja, wat de hemel is voor de aarde,
dat is zijn liefde voor hen die geloven.
a+b Barmhartige Heer, genadige God.
b Zover als het oosten van het westen vandaan is,
zover van ons af werpt Hij al onze zonden.
a+b Barmhartige Heer, genadige God.
a Hij kent ons toch, Hij is niet vergeten,
dat wij gemaakt zijn uit het stof van de aarde.
a+b Barmhartige Heer, genadige God.
b Mensen, hun dagen zijn als het gras,
zij bloeien als bloemen in het open veld;
dan waait de wind- en zij zijn verdwenen.
a+b Barmhartige Heer, genadige God.
a Maar duren zal de liefde van God
voor allen die zijn verbond bewaren,
zijn woord behartigen en het volbrengen.
a+b Barmhartige Heer, genadige God.

Gebed om ontferming (evt. Gezangen Voor Liturgie 214)

Openingsgebed

Lezing (Jeremia 31,31-34)

De dag zal komen – spreekt de Heer – dat Ik met het volk van Israël en het volk van Juda een nieuw verbond sluit, een ander verbond dan Ik met hun voorouders sloot toen Ik hen bij de hand nam om hen uit Egypte weg te leiden. Zij hebben dat verbond verbroken, hoewel ze Mij toebehoorden – spreekt de Heer. Maar dit is het verbond dat Ik in de toekomst met Israël

zal sluiten – spreekt de Heer: Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en hem in hun hart schrijven. Dan zal Ik hun God zijn en zij mijn volk. Men zal elkaar niet meer hoeven te onderwijzen met de woorden: “Leer de Heer kennen,” want iedereen, van groot tot klein, kent Mij dan al – spreekt de Heer. Ik zal hun zonden vergeven en nooit meer denken aan wat ze hebben misdaan.

Psalm (psalm 42)

- a Zoals een hert reikhalst naar levend water,
zo wil ik, God, met heel mijn wezen naar U toe.
- b Ik dorst naar God, de leven de God,
wanneer sta ik eindelijk oog in oog met mijn God?
- a ik heb geen brood dan tranen dag en nacht
en altijd weer hoor Ik ze zeggen:
" Waar blijft nu je God?"
- b Ik moet er steeds aan denken,
en dan schiet mijn hart weer vol,
hoe ik meeliep in het gedrang, naar het huis van onze God,
en dan hoor ik ze weer zingen, heel die feestelijke stoet.
- a Maar waarom dan zo moedeloos,
waarom opstandig?
- b Ik zal wachten op God en eens zal ik Hem danken.
Gij zijt mijn lijfsbehoud, Gij zijt mijn God.
- a Ik ben ziels bedroefd, ik denk aan U
hier in het hoogland van Jordaan en Hermon,
ver weg van uw heilige berg.
- b Waterval dreunt hier op waterval, stem van uw stromen,
al uw brandingen beuken mij, golven slaan over mij heen.
- a God, geef mij vandaag en iedere dag
een teken van liefde, dan zal ik voor U zingen
tot diep in de nacht, zolang ik besta.
- b Levende God, waarom hebt Gij mij vergeten,
mijn rots, waarom loop ik er haveloos bij,
gekweld en vernederd.
- a Mijn vijanden jagen mij de dood op het lijf,
'waar is die God van jou', hoor ik ze roepen.

- b Maar waarom dan zo moedeloos,
 waarom opstandig?
 Ik zal wachten op God en eens zal ik Hem danken.
- a+b Gij zijt mijn lijfsbehoud, Gij zijt mijn God.

Lezing (Lucas 15,1-3.11-32)

De tollenaars en zondaars kwamen Jezus opzoeken om naar Hem te luisteren. Maar zowel de Farizeeën als de Schriftgeleerden zeiden morrend tegen elkaar: ‘Die man ontvangt zondaars en eet met hen.’ Jezus vertelde hun toen deze gelijkenis:

‘Iemand had twee zonen. De jongste van hen zei tegen zijn vader: “Vader, geef mij het deel van uw bezit waarop ik recht heb.” De vader verdeelde zijn vermogen onder hen. Na enkele dagen verzilverde de jongste zoon zijn bezit en reisde af naar een ver land, waar hij een losbandig leven leidde en zijn vermogen verkwistte. Toen hij alles had uitgegeven, werd dat land getroffen door een zware hongersnood, en begon hij gebrek te lijden. Hij vroeg om werk bij een van de inwoners van dat land, die hem op het veld zijn varkens liet hoeden. Hij had graag zijn maag willen vullen met de peulen die de varkens te eten kregen, maar niemand gaf ze hem. Toen kwam hij tot zichzelf en dacht: De dagloners van mijn vader hebben eten in overvloed, en ik kom hier om van de honger. Ik zal naar mijn vader gaan en tegen hem zeggen: “Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u, ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden; behandel mij als een van uw dagloners.” Hij vertrok meteen en ging op weg naar zijn vader. Zijn vader zag hem in de verte al aankomen. Hij kreeg medelijden en rende op zijn zoon af, viel hem om de hals en kuste hem.

“Vader,” zei zijn zoon tegen hem, “ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u, ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden.” Maar de vader zei tegen zijn knechten: “Haal vlug het mooiste gewaad en trek het hem aan, doe hem een ring aan zijn vinger en geef hem sandalen. Breng het gemeste kalf en slacht het. Laten we eten en feestvieren, want deze zoon van mij was dood en is weer tot leven gekomen, hij was verloren en is teruggevonden.” En ze begonnen feest te vieren. De oudste zoon was op het veld. Toen hij naar huis ging en al dichtbij was, hoorde hij muziek en gedans. Hij riep een van de knechten bij zich en vroeg wat dat te betekenen had. De knecht zei tegen hem: “Uw broer is thuisgekomen, en uw vader heeft het gemeste kalf geslacht omdat hij hem

gezond en wel heeft teruggekregen.” Hij werd woedend en wilde niet naar binnen gaan, maar zijn vader kwam naar buiten en trachtte hem te bedaren. Hij zei tegen zijn vader: “Al jarenlang werk ik voor u en nooit ben ik u ongehoorzaam geweest als u mij iets opdroeg, en u hebt mij zelfs nooit een geitenbokje gegeven om met mijn vrienden feest te vieren. Maar nu die zoon van u is thuisgekomen die uw vermogen heeft verkwanseld aan de hoeren, hebt u voor hem het gemeste kalf geslacht.” Zijn vader zei tegen hem: “Mijn jongen, jij bent altijd bij me, en alles wat van mij is, is van jou. Maar we konden toch niet anders dan feestvieren en blij zijn, want je broer was dood en is weer tot leven gekomen. Hij was verloren en is teruggevonden.”

(stille) Overweging

Voorbede

Onze Vader

Psalmgebed (psalm 103)

- a Hoe is Uw naam, waar zijt Gij te vinden,
 eeuwige God, wij willen U zien,
 geef ons vandaag een teken van liefde.
- b Eeuwige God, wij willen U zien,
 geef ons vandaag een teken van liefde.
- a Want wat de hemel is voor de aarde,
 dat is Uw liefde voor hen die geloven.
- b Geef ons vandaag een teken van liefde.
- a Gij, de vergeving van alle zonden,
 recht en gerechtigheid voor deze wereld.
- b Gij, de vergeving van alle zonden,
 geef ons vandaag een teken van liefde.
- a Gij kent ons toch, Gij zult niet vergeten,
 dat wij Uw mensen zijn, Gij, onze God.
- b Hoe is Uw naam, waar zijt Gij te vinden,
 eeuwige God, wij willen U zien.
- a+b Geef ons vandaag een teken van liefde.

Zegenwens

Tekst ter overweging (Franciscus)

Heer, maak mij een instrument van uw vrede.

Laat mij liefde brengen, daar waar haat is;

vergeving, waar mensen elkaar pijn doen;

geloof, daar waar twijfel is;

hoop, waar wanhoop is;

licht, waar duisternis is;

vreugde, waar droefheid is.

Goddelijke Meester, geef dat ik meer zoek:

te troosten dan om zelf getroost te worden;

begrip te tonen dan om zelf begrepen te worden;

liefde te schenken dan om zelf liefde te ontvangen.

Want als we geven ontvangen we;

als we vergeving schenken

ontvangen we vergeving;

als we sterven

worden we geboren tot eeuwig leven.

Alternatieve teksten en gezangen voor de gebedsdiensten

Schriftlezingen:

Job 37,14-24

Job 38, 4 –38

Psalmen:

Psalm 126

Psalm 139

Psalm 148

Gezangen:

Wat in stilte bloeit (Verzameld liedboek 868)

De woorden die wij spraken (Verzameld liedboek 526)

Het lied van de vloed (Verzameld liedboek 288)

Overal zijt Gij (Gezangen voor liturgie 515)

Gezegend die de wereld scheidt (Gezangen voor Liturgie 603)

Hoor. Maar ik kan niet horen (Gezangen voor liturgie 618)

Hoort hoe God met mensen omgaat (Gezangen voor liturgie 619)

Teksten:

Tekst Franciscus: (Zonnelied) Loflied op de schepping

Tekst toegeschreven aan Franciscus: Heer, maak mij tot een werktuig van uw vrede

Tekst/lied Iona: Sluit je niet op (Bundel 'Opstaan' nr 26)

Tekst/lied Iona: Wie gaf de regenboog zijn kleuren (Bundel 'Opstaan' nr 36)

Meer exemplaren van deze brochure en de brochure Kerken Werken Mee zijn aan te vragen bij de Provinciale Raad van Kerken Zeeland (raadvankerkenzld@gmail.com) of bij het dekenaat Zeeland (dek.zeeland@bisdombreda.nl), maar u kunt ze ook downloaden via www.protestantszeeland.nl.

Het Zeeuws Sociaal-Ethisch Beraad is opgericht in het voorjaar van 2006 en valt onder de verantwoordelijkheid van de Provinciale Raad van Kerken Zeeland.

In beperkte vorm zet het de werkzaamheden van het Arbeidspastoraat-DISK (Dienst in de Industriële Samenleving vanwege de Kerken) voort.

Het ZESB organiseert regelmatig symposia rond sociaal-ethische vraagstukken. Andere activiteiten zijn bedrijfsbezoeken en jaarlijks een leeskring rond een belangrijk boek.

U kunt het ZSEB bereiken via het e-mailadres: zseb2006@gmail.com.